

fremfat de Bemærkninger; hvortil jeg føler mig opfordret angaaende det theoretiske Spørgsmaal, ogsaa tilføie nogle angaaende den praktiske Side. Det theoretiske Spørgsmaal dreier sig om, hvorvidt man, naar en Servitut er paalagt af et vist Hensyn, kan, naar man oplyser at ville fyldestgjøre dette Hensyn, kræve noget Vederlag for Aflysningen af Servituten. Flere ærede Medlemmer, og navnlig min ærede Sidemand (Casse), paa hvis Mening i saadanne Sager jeg lægger en betydelig Vægt, have afgjort ubtalt sig for, at dette Spørgsmaal maatte besvares benægtende, men det har ikke kunnet blive mig indlysende, at det ærede Medlem og de, der have sluttet sig til ham, have Ret i denne Sag; jeg troer at det ærede Medlem har overseet at dette Spørgsmaal ingenlunde kan besvares saaledes i Almindelighed, som han har gjort, men at der i den Henseende finder meget forskjelligt Forhold Sted. Jeg troer ikke, at man angaaende dette Spørgsmaal kan sige Noget, der er almeenghldigt, men at der for saadanne Servituter i visse Tilfælde kan foretages Aflysning, i andre Tilfælde ikke.

Jeg vil gjøre min Tanke klarere ved et Exempel; og jeg vil da holde mig til det Samme, hvormed min ærede Sidemand begrundte. Han sagde: Lad os antage, at en Møller bortfælger noget af sit Land, men da det er ham om at gjøre, at der ikke bliver opført Bygninger der, som kunde tage Vinden fra ham, paalægger han Njæberne, at de ikke maae opføre Bygninger paa mere end f. Ex. 1 Stages Høide, eller hvorledes han nu vil sætte Betingelsen. Senere nedlægger han sin Mølle eller sælger sit Terrain, kort sagt, han ophører at have Interesse af Vindfanget, og den Servitut, der var paalagt den Grund, han havde solgt, skulde da efter det ærede Medlems Mening uden Videre falde bort; men jeg tillader mig at troe, at dette er en urigtig Opfattelse. Dersom Mølleren havde formuleret den Clausul, han paalagde dem, til hvem han solgte Jorden, saaledes, at de ikke maatte foretage Noget, som kunde hindre hans Mølle i at faae tilstrækkelig Vind, kunde det hændes, at han, naar han ikke længer havde Møllen, ikke var berettiget til at fordre Clausulen opfyldt, men, dersom det dert ligefrem er sagt, at de ikke maae opføre

nogen Bygning, der har mere end en vis Høide, er det tydeligt, at enten Møllen staaer eller ikke, har han som Eier eller den Eier, der kommer efter ham, Ret til at formene dem, som ere komne i Besiddelse af Parcellerne, at opføre Bygninger af mere end 1 Stages Høide. Det vedkommer ikke disse Eiere, om der er en Mølle eller ikke, thi der kan jo have været andre Grunde end Hensynet til Vindfanget, hvorfor Vedkommende ikke vilde have høiere Bygninger der. Det synes mig altsaa, at det er ganske tydeligt, at der kan gives Tilfælde, hvori en saadan Servitut meget godt kan vedligeholdes, forbi det Hensyn, hvori den oprindelig var paalagt, er faldet bort, men paa den anden Side er det ogsaa fuldkommen sikkert, at der gives Servituter, hvormed dette ikke er Tilfældet. Det ærede Medlem for Njæberhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) nævnte flere sige Servituter, og navnlig saadanne, der vare paalagte af hygieiniske Hensyn. Han omtalte saaledes, at, naar man ophævede Forbudet imod at bygge i en vis Høide, eller Forbudet imod Svinehold, kunde man ikke fordre Erstatning derfor; og dette er soleklart, men det gjælder altsaa om at finde, hvad der er den bestemmende Grund til, at der er visse Servituter, som bortfalde uden Vederlag, medens andre ikke gjøre det. De Herrer ville dog vistnok ikke forlange af mig, at jeg skulde kunne give dem en Definition heraf, thi det vilde fordre en meget betydelig Granffning og Overtøielse af saadanne almindelige Spørgsmaal, men der er en Betragtning af en vis praktisk Art, som jeg vil fremhæve. Det forekommer mig, at man i Almindelighed maatte kunne sige som Noget, der kunde slaae til i de fleste Tilfælde; at, naar man, idet man paalægger en Servitut, er nødt til at give den, man paalægger den, en Erstatning, er man ogsaa berettiget til, idet man hæver den, at kræve en saadan; men, naar man derimod, idet man paalægger en Servitut, ikke føler sig opfordret til at give en Erstatning, er Tilfældet et ganske andet. Naar vi give en Byggelov, som bestemmer, at der ikke maa opføres Bygninger over en vis Høide, eller naar vi give en Sundhedslov, som siger, at der fremtidigt ikke maa holdes Sviin indenfor en vis Kreds fra Byen,